

vil det, thi den højtærede Finansminister har jo lige saa lidt som noget andet Menneske her i Landet, nogen Fornøjelse af aarlig at kaste en hel Mængde hundrede Tusinder over i Danaidernes Kar, som Vestindien er blevet. Forøgede Sudtægter kunne staffles, det er givet; men ligesaa maa det være givet, at der kan staffles formindstede Udgifter. Naar vi se Vestindiens Budget efter, standse vi jo med Forbavselse ved omtrent hver eneste Post. Naar vi sammenligne disse Poster med de tilsvarende Poster herhjemme paa vore egne Budgetter, saa se vi, at en Sammenligning er aldeles umulig, idet det derovre koster langt, langt mere, end vi overhovedet kunne forstaa, at det kan koste. Men det er den gamle Historie derovre fra, det har jo været dyrere før. Fra den Tid, da det flød med Mælk og Honning og Guld i Vestindien, saa de ikke vidste, paa hvad Maade de skulde faa Guldet destilleret, skriver sig en Flothed i alle Forhold derovre, en Flothed, som det er beklageligt, at den danske Regering gennem Karesens Løb ikke har formaaget at sætte en Stopper for. Men jeg vil haabe, at vi dog en Gang kunne faa dette uheldige Forhold ud af Verden, og jeg sætter da mit Haab til den ny Tid, den Tid, som er kommen med et godt økonomisk Program, med Sparommelighed o. s. v., den Tid, om hvilken det siges, at for Eftertiden er det Slut med Provisorierne inden for Danmarks Grænser. Danmarks Grænser indeluttede jo ogsaa Bilandet derovre. For saa vidt den højtærede Finansminister i Hovedsagen, i Grundtanken kan slutte sig til, hvad jeg her har sagt, nemlig at Vestindien bør stilles akkurat, som de enkelte Landsdele stilles herhjemme, og at Vestindien maa klare for sig selv, er jeg vis paa, at der vil være Redebonhed her i Tinget til at faa vedtaget en Lov om Forandring i de bestaaende Forhold derovre, enten de nu skulle ordnes i Retning af, hvad der her er foreslaaet, eller de skulle ordnes paa anden Maade. Jeg er vis paa, at den højtærede Finansminister vil kunne faa Forholdene i Vestindien ordnede omtrent, som han vil have det, naar blot den danske Statskasse slipper for den i sig selv meningsløse Udgift til de vestindiske Der.

Wassard: Med Hensyn til det første af de foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Statskassens Overtagelse af St. Croix Fællessukkerfogerier, skal jeg udtale min Glæde over den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen), og som gik ud paa, at det efter hans Formenting vilde være ønskeligt endnu i denne Samling at fremme

dette Lovforslag til endelig Afgørelse. De Grunde, han anførte derfor, kan jeg ogsaa ganske slutte mig til, nemlig for det første den, at det Beløb, som kræves til denne Overtagelse, aarlig forøges ved paaløbende Renter, og at det derfor vilde være ønskeligt snarest mulig at komme bort fra denne stedbærende eller Aar for Aar løbende Rente-forpligtelse. Men Hovedgrunden til at fremme dette Lovforslag er i Virkeligheden at søge i Hensynet til det andet Lovforslag, som staar her paa Dagsordenen i Dag: Lovforslaget om Forandring i Koloniallov for de dansk-vestindiske Der. Thi vil man overhovedet ind paa en Ordning af Koloniernes Forhold og Stilling, er det en af Betingelserne, at det Forslag, som ligger først for her, det om Overtagelse af Fabrikkerne, kommer i Orden; thi uden det vil man ikke kunne skabe den pekuniære Selvstændighed og Uafhængighed for den ene af de to Kommuner, for St. Croix' Kommune, som er en nødvendig Betingelse for den tilsigtede Forandring i Kolonialloven. Med Hensyn til dette sidste Lovforslag, om Forandring i Kolonialloven, har jeg i tidligere Tid, for et Par Aar siden, da Forslaget var fremme her, haft Lejlighed til at udtale mig om dets Indhold. Det foreligger nu her i alt væsentligt i samme Skikkelse, som det den Gang var fremsat i, og der er heller ikke siden sket noget, som kunde forandre den Opsættelse, jeg den Gang udtalte, og som kun bekræftes ved de Oplysninger, som indeholdes i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og som ere supplerede op til de seneste Aar, for hvilke der foreligger Regnskab. Det vil af disse Oplysninger findes, at ligesom Stillingen var den Gang, at Kolonialkasserne stadig havde et aarligt Underfud, saaledes er den fremdeles; Underfuddet er endogsaa stigende. Det er ikke Fantastier, det er regnskabsmæssige Opgørelser, og jeg tror ikke, der er Tale om, at provisoriske Tendenser som antydet have gjort sig gældende her; det er jo kun en Konsekvens af den bestaaende Lovgivning, i Hensyn til hvilken Udgifterne ere førte i Mellemregning paa den Maade, som Regnskabsopgørelsen udviser. Det viser sig, naar man ser de sidste Oplysninger, at for Aaret 1892—93 har der for St. Thomas' Vedkommende vist sig en Underbalance af over 73,000 Doll. og for St. Croix' Vedkommende en Underbalance af over 55,000 Doll., hvortil desuden for denne Kommune kommer den ufyldstgjorte Rente-Garanti for St. Croix' Fællessukkerfogerier, som ikke er indbefattet i dette Beløb. Følgen af denne stadige, aarlige Underbalance bliver selvfølgelig en Forøgelse af den be-